

پرچم کشتی‌ها را بشناسید

در دریا و مدل تردد و سهم هر کشور وجود نداشت، این میزان از سهم و تردد بر اساس قدرت آن کشورها در ناوگان دریایی تعریف می‌شد و بر همین اساس، برداشت از دریا و مسیرهای دریایی در انحصار چند کشور بود. از قرن هفدهم میلادی به بعد زمزمه «دریاهای آزاد» برای همه ملت‌ها شروع شد تا این انحصارها و خطرهای دریایی پایان یابد و به این ترتیب در شروع قرن بیستم قوانین دریایی در سطح بین‌المللی تعیین شده بود که البته همین قوانین هم در بسیاری از مواقع از جمله جنگ جهانی دوم بارها نقض شد.

مشعل: دریا؛ محدوده گسترده و دور از دسترس و زیبایی است که کشتی‌ها با انواع مقصدها و دلایل مختلف در آن تردد دارند. اگرچه بسیاری از بیرون این چرخه ممکن است فکر کنند آنچه از قایق و کشتی کوچک و بزرگ باری و نفتکش‌ها در این عرصه تردد دارد، قاعده‌ای خاص ندارد، اما کشتی‌ها هم همانند هواپیماها خطوط مشخص دارند و در غیر این مسیرها قرار نمی‌گیرند و مهمتر از همه کشتی‌ها و مالکیت و تردد آنها قوانین خاص خود را دارند. از قرن‌ها پیش که همه کشورها در آب‌های آزاد دنیا تردد نداشتند و در عین حال قوانین جهانی و پذیرفته شده‌ای برای این حضور

است: «کشور ثبت‌کننده شناور به صورت خود مجاز به ثبت شناور به صورت اجاره (مرجع ثبت کشتی‌ها) و پرچم اصلی (ایر) در مدت ثبت به صورت اجاره کامل جمهوری اسلامی ایران به آنها ملحق شد. دوم رعایت کند. کشتی در زمان ثبت برافراشتن پرچم کشوری خواهد بود که رسیده است».

*زبان پرچم‌ها روی کشتی
اما فارغ از پرچم‌های مصلحتی چند

ترتیب استفاده از پرچم‌های مصلحتی افزایش یافت و بخش قابل توجهی از کشتی‌های کشورهای مختلف در چند کشور پاناما، لیبی یا جزایر مارشال ثبت شده‌اند. البته در بسیاری از موارد کشتی‌ها به دلایل دیگری جدا از منافع تجاری از پرچم مصلحتی استفاده می‌کنند و معمولاً چنین رفتارهایی در زمان جنگ و یا در جهت اهداف ناگفته دولت‌ها رخ می‌دهد. آنچه به عنوان قوانین بین‌المللی درباره پرچم اول وجود دارد، در کنار قوانین پرچم دوم یعنی پرچم مالک کشتی قرار می‌گیرد. هر کشوری طبق قوانین داخلی خود به عنوان پرچم دوم، قوانین را برای مالکان قرار می‌دهد که رعایت آنها الزامی است. به عنوان نمونه در سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران، بخشی به عنوان «ثبت موقت و دائم کشتی‌ها در ایران» قوانین ثبت ذکر شده است. در بخشی از این قوانین گفته شده

همین موارد در کنار تجربیات دنیای جدید در دسترسی‌های فنی و الکترونیکی زمینه تهیه چند پیمان نامه جهانی را فراهم کرد تا در قالب آنها برای دریاهای آزاد، شرایط تردد انواع کشتی و تعهدات هر کشور در مقابل آن کشتی و باری که همراه دارد، قواعدی را تعیین کنند. یکی از این موارد تعیین شده، ایجاد قواعدی برای کشورهای دارای پرچم در دریا بود. در دریا روشی از قدیم به عنوان «پرچم‌های مصلحتی» مرسوم بوده است که طی آن یک کشتی تجاری در کشور دیگری غیر از کشور مالک (مالکان) کشتی ثبت می‌شود و با پرچم رسمی کشوری که در آن ثبت شده، تردد می‌کند. از مهم‌ترین دلایل مالکان کشتی برای استفاده از پرچم‌های مصلحتی کاهش هزینه‌های عملیاتی یا رهایی از قوانین و مقررات کشور مالک کشتی، تبدیل ارز آسان، کاهش هزینه تعمیرات و... است. به این

ot

olf

کشتی به یک راهنمای دریانوردی نیاز داشته‌باشد. ماهیگیران نیز هنگامی که تورهایشان را درون آب می‌فرستند، از این علامت استفاده می‌کنند.

niform

کشتی قصد با خبر کردن کشتی دیگری که خطری آن را تهدید می‌کند، داشته‌باشد.

کشتی از کار افتاده دیدن این پرچم باید رادیویی برقرار کنند. ناوهای هواپیمابر را پیغام می‌دهد عم است.